

C78 – ECO8

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

6 december 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

INHOUD

Interpellatie van de heer Bart Van Malderen tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de werking van het Vlaams Agentschap Ondernemen (VLAO)	1
Met redenen omklede motie	5
Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de beleggingen van het ARKimedees-Fonds	5
Vraag om uitleg van de heer Ludo Sannen tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de begeleiding en vergoedingen bij het verdwijnen van veertig woningen in Zwartenhoek (Ham)	7
Vraag om uitleg van de heer Frank Creyelman tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de Vlaamse betrokkenheid bij de bouw van het onbemand stratosfeervliegtuig Mercator 1	12
Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de behandeling en uitbetaling van aanvraagdossiers voor de ecologiepremie	14

Voorzitter: mevrouw Trees Merckx-Van Goey

Interpellatie van de heer Bart Van Malderen tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de werking van het Vlaams Agentschap Ondernemen (VLAO)

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, naar aanleiding van de bespreking van de begroting en de beleidsbrief meldde u met een eerlijkheid die ik erg apprecieer, dat de Vlaamse werkgeversorganisatie Voka bij de Raad van State een beroep heeft ingediend tegen de gunningsprocedure van het fijnmazige netwerk van het VLAO.

De minister plande tien van die contactpunten per provincie en trok hiervoor 30.000 euro uit per contactpunt. Vandaag stellen we vast dat er van deze lokale contactpunten nog niets in huis is gekomen, integendeel. Nadat de procedure hiervoor reeds driemaal werd herstart, moeten we ons nu de vraag stellen of het beroep van Voka de verdere procedure zal schorsen en mogelijk ooit zal vernietigen. Indien er al geen juridische bezwaren opduiken, geeft de klacht op zijn minst uiting aan een grondig verstoorde relatie tussen het agentschap en de grootste vertegenwoordiger van zijn directe doelgroep.

Binnen het werkveld bestaat grote twijfel over de capaciteit van sommige kandidaat-inrichters van VLAO-punten om op algemene vragen een kwalitatief antwoord te geven zonder steevast iedere aanvrager te moeten doorsturen naar de provinciale VLAO-punten. Bovendien krijgen VLAO-punten onmiddellijk 70 percent van het voorziene bedrag uitbetaald zonder dat er concrete kwaliteitsgaranties tegenover staan. Het zal bovendien moeilijk zijn om post factum te kunnen ingrijpen aangezien er tot nu toe geen evaluatiecriteria zijn ingeschreven in de ontwerpovereenkomsten.

Mevrouw de minister, hoe denkt u alsnog het fijnmazige netwerk te realiseren? Zijn er ondertussen al concrete akkoorden afgesloten? Overweegt u om in de toekomst minimale kwaliteitscriteria in de gunningsvoorwaarden in te schrijven? Bent u bereid om zeker in de opstartfase de uitbetaling van de geplande middelen meer het voorwerp te laten uitmaken van permanente evaluatie? Bent u bereid om evaluatiecriteria in te schrijven in de overeenkomsten met de toekomstige inrichters van VLAO-punten?

Maar er is meer aan de hand. Al eerder leverde UNIZO, de Unie van Zelfstandige Ondernemers, striemende

kritiek op de werking van dit agentschap. VLAO slaagt er blijkbaar niet in om zijn missie die decretaal is vastgelegd en waar we jaarlijks ook een budget voor uit te trekken, uit te voeren. Het decreet van 7 mei 2004 bepaalt vrij concreet de doelstellingen van het Vlaams Agentschap Ondernemen: de promotie van het ondernemerschap, de promotie en bevordering van initiatieven die de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest voeren om het ondernemerschap te ondersteunen, het bevorderen en ondersteunen van netwerken van en voor ondernemers, eerstelijnsadvies, doorverwijzen naar diensten die ondersteuning geven aan ondernemingen, accountmanagement, actief meewerken aan synergieën en opzetten van samenwerkingsverbanden, managen van een netwerk van laag- en breed-drempelige contactpunten, promotie van vormgeving, sensibilisering op het gebied van de bedrijfssteun en een proactief of preventief bedrijfsbeleid dat gericht is op het voorkomen van faillissementen.

Het preventief bedrijfsbeleid geraakt niet gelanceerd. Tijdens diezelfde bespreking meldde u dat er een negatief advies van de Raad van State zou zijn. Het was lang wachten op een advies van de SERV. Toen dat er eindelijk was, heb ik uw voorganger herhaaldelijk gevraagd om het ijzer te smeden terwijl het heet was. Blijkbaar zou dit advies van de Raad van State opnieuw roet in het eten gooien. Toch er is vandaag meer dan ooit nood aan een goed uitgebouwd kader dat faillissementen poogt te voorkomen. Iedereen heeft kunnen lezen dat november de zwartste maand was volgens het studie bureau Graydon. Het is duidelijk bewezen dat daar nood aan is.

Mevrouw de minister, wat is precies de inhoud van het advies van de Raad van State? Vormt dit een wezenlijk beletsel voor de verdere uitbouw van het preventieve bedrijfsbeleid? Ziet u eigenlijk nog wel een toekomst voor preventief bedrijfsbeleid in Vlaanderen? Zo ja, welke initiatieven denkt u te moeten nemen om het preventieve bedrijfsbeleid effectief op het terrein te realiseren?

Naar aanleiding van die twee dossiers had ik de afgelopen weken en dagen verschillende gesprekken met mensen die met VLAO te maken hebben. Unisono drukken zij hun twijfel uit over de precieze invulling van de missie van VLAO op het terrein en de afstemming met andere diensten en initiatieven. We beschikken vandaag over een zeer breed instrumentarium om onze bedrijven en ondernemers te ondersteunen en te adviseren. Toch blijken er belangrijke lacunes te bestaan.

Een eerste vorm van preventief bedrijfsbeleid zijn marktstudies en haalbaarheidsstudies, individueel en

sectoraal. VLAO voert deze niet uit. Navraag, die niet kwantitatief of statistisch gestaafd is, leert mij dat 70 percent van de tijdsbesteding van de accountmanagers bestaat uit eerstelijnszorg van kleine bedrijven. Blijkbaar is de nood bij grotere bedrijven naar doorgedreven accountmanagement niet bijster groot. We kunnen veronderstellen dat ze de nodige knowhow in huis hebben.

Toch kan niemand ontkennen dat VLAO verschillende initiatieven neemt, zoals mediacampagnes en provinciale informatievergaderingen. Wat is de reële uitkomst hiervan? Hoe is de complementariteit met andere initiatieven? Bestaat er naast de missie en de doelstellingen die bij decreet zijn vastgelegd, een interne uitgewerkte visie en strategische planning die de precieze noden van de doelgroep en de complementariteit met andere initiatieven beoordeelt?

Wat het VLAO dan wel doet, is blijkbaar moeilijk te meten. Op mijn schriftelijke vraag over het aantal dossiers dat VLAO vandaag afhandelt, heb ik nog steeds geen antwoord ontvangen. Navraag leert me dat het VLAO niet over een degelijk meetinstrument beschikt. Blijkbaar plant men pas vanaf 2008 een nulmeting.

Bevestigt u deze vaststellingen? Hoe ziet u de verdere toekomst van het VLAO? Welke afstemming met andere organisaties en diensten dringen zich op? Welke bijstellingen acht u nodig om aan de kritiek een antwoord te bieden? Hoe denkt u het VLAO om te schakelen van een te veel vraaggericht instrument naar een proactieve speler, efficiënt en complementair, ten dienste van onze ondernemingen?

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, we hebben een regeerakkoord gemaakt dat bedrijfsgericht is en waar het benaderen van het 'ondernemings-Vlaanderen' als een essentie ingeschreven staat. Ik heb de oprichting van het VLAO met veel enthousiasme begroet, ook omdat ik vertrouwen heb in de mensen die het VLAO leiden.

Het striemende requisitoir van de heer Van Malderen heeft me nogal verrast. Meten is weten, maar dat is zo moeilijk bij een opstart. Men tracht alles op poten te zetten, dat is in die fase het belangrijkste. Men is dus niet in de eerste plaats gericht op communicatie. Maar ik sta volledig achter het concept: decentralisatie, verschillende punten per provincie. Ik vertrouw erop dat de minister aan de zijde van haar eigen onderneming staat.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, onze fractie sluit zich aan bij de

vorige twee sprekers. Het opzet is inderdaad heel sterk en ik denk dat we er allemaal achterstaan: een fijnmazig netwerk dicht bij de ondernemingen om die zo goed mogelijk te begeleiden. Maar na een paar jaar is het inderdaad tijd om te evalueren. Als men met iets start, is het normaal dat het van in het begin niet voor 100 percent werkt.

Ik denk toch dat we in alle eerlijkheid moeten zeggen dat de heer Van Malderen een aantal bezorgdheden heeft geuit die leven bij de Vlaamse kmo's en ondernemingen. We moeten inderdaad vaststellen dat er een aantal opstartmoeilijkheden zijn, wat normaal is, maar waarvoor we onze kop niet in het zand mogen steken. Er zijn waarschijnlijk disfuncties bij het VLAO. Het is misschien niet echt duidelijk wie wat doet.

Voor ons is het altijd belangrijk geweest dat er een zekere complementariteit was tussen wat de overheid doet en wat er vanuit het werkveld zelf kan gebeuren. Het middenveld en het VLAO moeten bondgenoten zijn ten dienste van onze economie, van onze kmo's, van onze starters en van onze Vlaamse bedrijven. Dit mogen we niet uit het oog verliezen. Het basisopzet van het VLAO is een aanbod creëren vanuit de Vlaamse overheid naar de kmo's via een 'one stop shop' benadering, dit zowel voor economische ondersteuning als voor vergunningen.

De heer Van Malderen vraagt een duidelijke beheersovereenkomst. Ik verwijs naar Flanders Investment & Trade, dat intussen een duidelijke beheersovereenkomst heeft en op kruissnelheid is. Goede afspraken maken nu eenmaal goede vrienden en duidelijke afspraken vermijden misverstanden. Ik denk dat het heel belangrijk is om zo snel mogelijk werk te maken van een beheersovereenkomst voor het VLAO waarin duidelijk vastgelegd wordt wat van het VLAO verwacht wordt op verschillende domeinen: aanspreekpunten, preventieve bedrijfsbeleid, brownfieldconvenanten. Er moet ook instaan wat men van het fijnmazige netwerk precies verwacht en welke doelstellingen er moeten worden gehaald, vertrekkend van een degelijke nulmeting om ook effectief de toegevoegde waarde van het werk van het VLAO te kunnen meten.

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, dit is niet het gemakkelijkste debat. U weet allen dat dit wordt geregeld door het decreet van 22 december 2006, dat het decreet van 7 mei 2004 wijzigde. Hierbij werd aan het departement Economie, Wetenschap en Innovatie de opdracht gegeven erkenningen te verlenen aan organisaties als inrichters van VLAO-aanspreekpunten, evenals erkenningen te verlenen als VLAO-aanspreekpunten. Er is ook een uitvoeringsbesluit opgesteld om dat alles mogelijk te maken.

De selectieprocedure werd gedelegeerd aan de administratie, meer bepaald aan de secretaris-generaal van het departement Economie, Wetenschap en Innovatie. Die selectieprocedure heeft haar verloop gekend.

Vanaf het ogenblik dat ik het zelf wist, heb ik u meegedeeld dat we geconfronteerd worden met een verzoekschrift tot nietigverklaring ingediend bij de Raad van State door UNIZO en Voka. Zij voeren nogal wat argumenten aan om te staven dat de procedure naar hun mening op een aantal punten formeel niet in orde was. Ik heb mijn administratie gevraagd dat verzoekschrift te bekijken. Dat is ook gebeurd. Ze heeft me advies gegeven ter zake. Ik heb dit met de administratie besproken om te bekijken wat we daarmee moeten doen.

We hebben de afweging gemaakt. Natuurlijk kunnen we dit voortzetten en de procedure bij de Raad van State laten lopen. Mochten we dit proces verliezen, en de nietigverklaring wordt toch uitgesproken, dan geldt dat echter ook retroactief. We weten dat er een verzoekschrift tot nietigverklaring is. We kennen het gewicht van dat verzoekschrift. Dat betekent dat zowel ikzelf als de partners waarmee we voort zouden gaan in heel die procedure, geconfronteerd worden met een rechtsonzeker kader. Komt er dan een retroactieve uitspraak, dan zou dit alles opnieuw ongedaan moeten worden gemaakt. Ik moet u eerlijk zeggen dat ik dat niet wil. Gezien de ernst van het verzoekschrift, moeten we durven beslissen dat risico niet te nemen. Ik ga dus niet doorgaan alsof er niets aan de hand is om uiteindelijk alles te moeten terugstorten of aan mensen te moeten meedelen dat ze weliswaar een jaar hebben gewerkt, maar dat dit alles voor niets is geweest. Daarom heb ik beslist de procedure te bevriezen. Ik zal samen met de administratie een nieuw uitvoeringsbesluit uitwerken om dit opnieuw op te starten. Dat is niet gemakkelijk, daar we natuurlijk al wat waren gevorderd met de uitvoering van de hele procedure. Het is echter mijn inschatting dat we een te groot risico nemen door nu abstractie te maken van de nietigverklaring en toch door te gaan.

Ik heb nogal wat gesprekken gevoerd met de betrokken partners. Ik zal dat ook blijven doen. Hier zijn immers nogal wat mensen bij betrokken. Die procedure loopt ook al een tijdje. Dat is dus niet zo gemakkelijk, maar ik kan niet anders dan op deze manier te handelen. We zullen dus een nieuw uitvoeringsbesluit opstellen. Ik heb gevraagd aan de administratie dat dit snel zou gebeuren.

Mijnheer Loones, het spreekt voor zich dat we onze ondernemers en zeker onze kmo's moeten koesteren. We moeten hun de instrumenten die we hebben, optimaal aanbieden. We moeten hen bijstaan en wegwijs maken. Alles wat we willen doen voor de ondernemingen, blijft overeind. We hebben heel wat empathie met het hele kmo-landschap. Daarover mag er geen twijfel bestaan. Als we echter worden geconfronteerd met een

verzoekschrift tot nietigverklaring, dan moeten we dat juridisch inschatten en dan kan ik onmogelijk een aantal mensen meenemen op een rechtsonzekere weg. We mogen dan al goed uitleggen aan die mensen dat we dit met hen gaan uitvoeren, maar dat ze mogelijk alles zullen moeten terugstorten, de dag waarop dat moet gebeuren, zullen die mensen zich dat niet zo goed meer herinneren. De dag dat we met de vreselijke boodschap komen dat het verleden opnieuw moet worden hersteld, dan zal die boodschap zeer moeilijk zijn. Ik probeer dat goed uit te leggen aan mijn partners, maar ik kan momenteel niets anders doen.

Mijnheer Van Malderen, u hebt ook nog een vraag gesteld over het preventieve bedrijfsbeleid. Ook daar heeft de Raad van State niet meteen volledig groen licht gegeven. We hebben daarover opnieuw overlegd met de administratie. Ik wil dat we doorgaan met dat bedrijfsbeleid. Er was een uiteindelijke consensus over met de sociale partners, hoewel dat geen gemakkelijke oefening was. We hebben een mogelijkheid gevonden om gevolg te geven aan het advies van de Raad van State. We zullen werken met een huishoudelijk reglement, waardoor we toch zullen kunnen overgaan tot het installeren van een raadgevend comité. Dat was het knelpunt voor de Raad van State. Zo zullen we dat toch kunnen uitvoeren. Door dat huishoudelijk reglement kan dat wel.

De administratie heeft ondertussen ook een benchmarking gemaakt van de bestaande webtools en een advies geformuleerd met betrekking tot de ontwikkeling van een tool die door de accountmanagers kan worden gebruikt. Hiermee geven we volledig gevolg en uitvoering aan de consensustekst die binnen het VESOC (Vlaams Sociaal-Economisch Overlegcomité) werd bereikt. Deze week zijn we al samengekomen met het VLAO, het departement EWI (Economie, Wetenschap en Innovatie) en het kabinet om de precieze concrete acties verder op te lijsten. We hebben een mogelijkheid gevonden om met het advies van de Raad van State op een juiste manier om te gaan maar toch verder te kunnen met de afspraken die finaal, en ik meen tot ieders opluchting, over dat preventieve bedrijfsbeleid gevonden werden.

Het klopt dat we een beheersovereenkomst moeten sluiten met het VLAO. We zijn die aan het bespreken. Daar doen we uiteraard wel mee verder. Er is een nulmeting voorzien voor 2008. Het is goed dat we dat doen. Ik meen dat het ook de teneur was in de uiteenzettingen van de heren Loones en Van den Heuvel dat er het voorbije jaar is ingezet op het poolen van de medewerkers uit de vijf gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen en VIZO Bedrijfsadvies (Vlaamse Dienst voor Zelfstandig Ondernemen) in één organisatie. Het is evident dat, wanneer je een nieuwe organisatie opricht, je met nogal wat praktische en de

personeelsbeslissingen te maken krijgt. Daar is veel van de energie naartoe gegaan. We zijn daar nu door. We maken een beheersovereenkomst, we gaan voor een nulmeting, en dan kunnen we dat verder operationeel krijgen.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de minister, ik dank u voor het antwoord. De heer Loones had het over een striemend requisitoir. Die teneur wilde ik er niet inleggen. Ik interpelleer vanuit een oprechte bekommernis om het VLAO te doen slagen. We staan mee achter de principes die in het decreet zijn ingeschreven. We zouden niet alleen vanuit een bekommernis voor ondernemend Vlaanderen maar ook voor de mensen die in die ondernemingen werken, effectief willen zien dat er in Vlaanderen een heel efficiënt en doelgericht ondersteuningsbeleid en een preventief bedrijfsbeleid wordt gevoerd.

Er is gezegd dat men heel veel tijd heeft moeten steken in het uittekenen van de organisatie en het integreren van de twee samenstellende componenten. Ik heb daar begrip voor. Het wordt nu wel tijd dat we de richting beginnen te zien die het vehikel uitgaat. Het gaat me minder over de snelheid dan over hoe we varen tussen de verschillende bestaande organisaties en welke gaten we proberen op te vullen. Ik denk dat u het best zo snel mogelijk bijstuurt en zo goed mogelijk het veld probeert te bezetten. Ik kijk dan ook hoopvol uit naar de beheersovereenkomst en de mate waarin daar de aflijning gebeurt alsook de afstemming en samenwerking met de verschillende agentschappen die omtrent economie en ondernemen vandaag op het terrein actief zijn.

Het fijnmazige netwerk is inderdaad niet het gemakkelijkste debat. Ik kan me voorstellen dat het niet leuk is om te moeten aankondigen dat we nu opnieuw de procedure moeten opstarten. We zijn een jaar later dan wanneer het decretaal kader daartoe werd gecreëerd. We moeten vaststellen dat er blijkbaar fouten in de procedure zijn geslopen. Ik heb er alle begrip voor dat u de rechtsonzekerheid gedurende maanden en jaren wil vermijden en de procedure dan ook stopzet.

Johan Cruijff zei: "Ieder nadeel heb zijn voordeel". Het is misschien het ogenblik om bij een nieuwe procedure evaluatiecriteria in te schrijven en de capaciteit van de indieners beter te beoordelen zodat tegemoet wordt gekomen aan de kritiek als zouden sommigen die vandaag in aanmerking komen, zich vooral beperken tot het spreekwoordelijke koperen plaatje op de voordeur en voor alle verder alle vragen doorverwijzen naar de provinciale punten. Deze opportuniteit stelt zich vandaag. We hopen dat u daar rekening mee zult houden.

Met betrekking tot het preventief bedrijfsbeleid heb ik genoteerd, en ik ervaar dat als zeer positief, dat u de

uitdrukkelijke wil hebt om de consensus die binnen de SERV bestaat, effectief in te vullen. U hebt een juridische oplossing gevonden voor het probleem dat de Raad van State stelt. De tools die ondertussen ontwikkeld worden, duiden ook op de wil om effectief een preventief bedrijfsbeleid te voeren. Kunt u ons een inzicht geven in wanneer dat operationeel kan zijn? Als de informatica en het juridische kader er is, weet u misschien wanneer een preventief bedrijfsbeleid kan worden gevoerd.

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer Van Malderen, ik ben misschien te streng geweest. Ik ben echter ook advocaat en zie geen grote fout in een striemend requisitoir.

Mijn ervaringen in een bestuursfunctie, bijvoorbeeld in een gemeente, leren me anderzijds hoe nefast gerechtelijke procedures kunnen werken. Er is altijd ook sprake van sfeerschepping, want men wil gelijk krijgen.

Ik kreeg de indruk – maar op welke informatiebronnen moeten we een beroep doen? – dat de toon werd gezet door de verzoekschriften tot nietigverklaring. Ik beweert natuurlijk niet dat er iets aan de hand is.

UNIZO en Voka worden geacht om het algemeen belang te behartigen. Het is niet slecht om te onthouden dat ze zich misschien beconcurrereerd voelen. Zij zijn immers ook een speler op de markt. Die overwegingen kunnen meespelen in hun houding tegenover een instelling die hun taak ten dele moet overnemen. Ze moeten complementair zijn, niet concurrentieel.

Mevrouw de minister, het is goed dat u uw verantwoordelijkheid opneemt. Ik hoop dat u ook overleg hebt gepleegd met de mensen van de instelling. Ik hoop dat ze zich hebben kunnen verantwoorden en dat alles in onderlinge overeenstemming verloopt, want dat duidt altijd op een goede werkwijze.

Voor de duidelijkheid wil ik nog opmerken dat ik hierover met niemand contact heb gehad. Ik kom hier toevallig binnen, want ik was van plan om naar de commissie voor Cultuur te gaan. Ik kom hier dus gewoon binnenvallen en ik weet helemaal van niets. Niemand heeft me gepolst en niemand heeft me gevraagd om naar hier te komen. Ik ben hier louter toevallig.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Heel wat uitdagingen worden in het vooruitzicht gesteld en vooral de beheersovereenkomst zal heel belangrijk zijn. Ik hoop dat u op onze vraag naar

betrokkenheid reageert en deze commissie tijdig op de hoogte zal brengen. Eventueel kunnen we hier nog een discussie houden. Er hangt immers veel van af.

Ik herhaal mijn verzoek om zeker de basisopzet van VLAO in gedachten te houden en om goede afspraken te maken, ook met het middenveld. Wij moeten ons niet in de plaats stellen van nu al goedwerkende instellingen. Met deze zaken in het achterhoofd, kunnen duidelijke criteria worden vastgelegd en duidelijke doelstellingen worden geformuleerd. De mensen die nu aan VLAO gestalte geven, zullen dan hun job op een duidelijkere en efficiëntere manier kunnen uitvoeren.

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Mijnheer Van Malderen, we gaan door met het preventieve bedrijfsbeleid. Het voordeel is dat het allemaal niet heel lang meer kan duren, want de rest van de legislatuur wordt almaar korter. In 2008 zult u zien wat er precies wordt opgericht. In elk geval wordt eraan doorgewerkt en ik denk niet dat we nog een grote hinderpaal zullen tegenkomen.

Mijnheer Loones, over het fijnmazig netwerk kan ik vertellen dat de procedure gedelegeerd werd aan de administratie. Dat is niet altijd even gemakkelijk, want VLAO is natuurlijk de uitvoerder. Ik heb, nadat we het dossier hebben moeten reconstrueren, ook uitdrukkelijk met de administratie overlegd over de beslissing. De beslissing werd gewikt en gewogen. Ik handel niet zomaar. Het makkelijkste zou natuurlijk zijn om gewoon voort te doen en af te wachten, want misschien overstijgt de Raad van State de legislatuur en moet iemand anders dit doen. Ik vind echter dat ik zo'n kwestie niet mag achterlaten. Als iemand in de volgende legislatuur met een vernietiging wordt geconfronteerd, dan moet die alles retroactief opkuisen. Wij hebben nu nog een kans om alles opnieuw te doen en we zullen dat goed doen.

We moeten natuurlijk goed voor ogen houden wie wie is in dit verhaal. Het Vlaams Agentschap is een overheidsagentschap en zijn opdrachten en taken staan heel duidelijk in de beheersovereenkomst. Daarnaast hebben ook een aantal privépartners uit het middenveld hun taak. We moeten dit altijd voor ogen houden. De taken zijn complementair. We hebben ervoor gekozen om de privépartners een stuk van de taak te laten uitvoeren en het agentschap een ander stuk.

Het debat zal zeker niet gedaan zijn. Het is al de derde keer in een paar weken tijd dat we het erover hebben. Ik vind het goed dat u alles kort opvolgt. Het is ook goed dat ik dit alles publiekelijk kan vertellen. Ik zit er toch wel wat mee en ik moet de beslissingen nemen. Ik heb niet liever dan dat dit geweten is. Het is ook goed dat ik niemand hoor vragen wat ik nu doe, of hoor opmerken dat ik alles op zijn beloop moet laten. Het is voor mij

ook belangrijk dat we nu weten waar we staan. Daarnet werd ook over het grotere geheel gesproken. Dat grotere geheel zal duidelijk worden op basis van het rapport-Soete, wellicht in januari.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Van Malderen werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de beleggingen van het ARKimedees-Fonds

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, mijn vraag werd al begin oktober ingediend, want toen verschenen een aantal artikels in de pers over de collateralized debt obligations of CDO's.

Het ARKimedees-Fonds verzamelt durfkapitaal bij particulieren om te investeren in startende ondernemingen. In afwachting van investeringen in ARKIV's, worden de beschikbare gelden van het ARKimedees-Fonds op tijdelijke basis belegd, onder andere in geëffectiseerd papier.

Uit het jaarverslag van ARKimedees hebben we kunnen leren dat ongeveer 28 miljoen euro geïnvesteerd is in geëffectiseerd papier van het type CDO's. CDO's zijn obligaties waarmee onder andere de gebundelde hypotheekleningen zijn geëffectiseerd. In de Verenigde Staten zorgde dit type van obligaties de afgelopen maanden voor een krediet- of liquiditeitscrisis, die nog niet helemaal achter de rug is, doordat een toenemend aantal Amerikanen zijn hypotheeklening niet kon terugbetalen.

Een deel van het probleem bleek de toegekende rating van de CDO's te zijn. Ze kregen een relatief hoge rating, AAA of AA+, en trokken hierdoor vele beleggers aan. De realiteit was jammer genoeg dat vele van deze CDO's die hoge rating niet verdienden.

De vaststelling dat een belegging in CDO's reële risico's met zich meebrengt, leidde me ertoe een aantal

vragen te stellen aan minister Van Mechelen, want hij is als voogdijminister verantwoordelijk voor de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV). Maar blijkbaar heeft de heer Gatz of minister Van Mechelen of beide samen, die vragen naar minister Ceysens gestuurd.

Mevrouw de minister, in welke CDO's heeft het ARKimedes-Fonds geïnvesteerd? Wat zijn de achterliggende activa?

Is er een waardeverlies opgetreden in de belegging van het ARKimedes-Fonds in deze CDO's? Moet het ARKimedes-Fonds de beleggingspolitiek laten goedkeuren en bekrachtigen? Is er overleg met de raad van bestuur van de PMV of de voogdijminister?

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Collega's, het klopt dat minister Van Mechelen voogdijminister is van de PMV, maar als het concreet over onze economische financieringsinstrumenten gaat, dan is het mijn verantwoordelijkheid.

Collega's, alvorens de vraag te beantwoorden, zou ik beknopt de herkomst van de thesauriebeleggingen willen situeren. Het ARKimedes-Fonds NV haalde in 2005 via een gecombineerde emissie van aandelen en obligaties 110 miljoen euro op. Het ARKimedes-Fonds investeert deze middelen in de door ARKimedes Management erkende investeringsfondsen, ARKIV's genaamd. Het zijn deze ARKIV's die investeren in starters en kmo's in Vlaanderen. De eerste 11 ARKIV's gingen in het eerste kwartaal van 2006 van start en werden bijna allemaal opgericht met 25 percent volstorting van hun geplaatst kapitaal.

Het investeringsproces door de ARKIV's verloopt gespreid over meerdere jaren. Dat betekent dat het ARKimedes-Fonds in de beginfase over heel wat liquiditeiten beschikt, die over de jaren heen opgevraagd zullen worden. In afwachting daarvan moet het ARKimedes-Fonds ervoor zorgen dat op de beschikbare liquiditeiten van bij de start voldoende return wordt gegeneerd, teneinde de in het prospectus vooropgestelde rendement voor de belegger finaal te kunnen realiseren.

Het is in dat kader dat het fonds instaat voor een actief thesauriebeleid. Zoals uit periodieke rapporten blijkt, heeft het ARKimedes-Fonds in 2006, vanuit een beleggingshorizon van drie jaar voor het fonds en op voorstel van KBC Bank, 12 miljoen euro belegd in het geëffectiseerd papier Baker Street Finance Synthetic Collateralized Debt Obligation-programma van KBC Bank en 16 miljoen euro belegd in het geëffectiseerd papier Pembridge Square Finance Synthetic Collateralized Debt Obligation-programma van KBC Bank.

Van beide programma's zijn de prospectussen, die door de Commissie voor het Bank-, Financier- en Assurantie-

wezen (CBFA) zijn goedgekeurd, publiek consulteerbaar op het webadres www.kbcfp.com, onder de rubriek structured credit. Mijnheer Van den Heuvel, u kunt dat online volgen.

Beide KBC-programma's dragen de algemeen gebruikte benaming CDO, maar bestaan hoofdzakelijk uit bedrijfskredieten. Aan de hand van informatie die is terug te vinden in de prospectussen ons door de KBC Groep verstrekt, zal ik dit verder verduidelijken. De onderliggende activa van het Baker Street-programma bestaat uit 50 percent directe kredieten aan bedrijven, 30 percent deelnames in tranché credit-portfolios en 20 percent asset backed securities (ABS). Een tranché credit-portfolio staat voor een participatie in een pool van bedrijfskredieten. Binnen het ABS-onderdeel houdt het Baker Street-programma een beperkte positie aan in subprime-papier, dat bovendien risicomatig is gespreid over verschillende programma's, verschillende jaargangen en ratings.

Een dergelijke beperkte positie is courant en komt bij heel wat marktzaalproducten of sicav's van de Belgische grootbanken voor. De defaultgraad in de onderliggende portfolio's is nihil en geen enkele tranche van het Baker Street programma heeft een gewijzigde rating.

De onderliggende activa van het Pembridge Square programma is analoog, met name 50 percent directe kredieten aan bedrijven, 35 percent tranché credit portfolio's en 15 percent in asset backed securities. Binnen de ABS-tranche is er een zeer kleine positie in direct subprime papier, en ook hier is er een spreiding over verschillende programma's met verschillende jaargangen en ratings. De defaultgraad in de onderliggende portfolio's is opnieuw nihil en geen enkele tranche van het Pembridge Square programma heeft een gewijzigde rating. Tevens dient vermeld dat de KBC-groep als emittent in elk van de door haar uitgegeven CDO-programma's ook zelf een substantieel deel aan eigen middelen heeft ingebracht en dat KBC Bank haar CDO's ook zelf actief beheert.

Het KBC Baker Street en Pembridge Square programma zijn CDO's waarvan de onderliggende activa hoofdzakelijk uit kredietverlening aan bedrijven bestaat. De impact van de financiële crisis op beide programma's is beperkt. De programma's noteren tot nog toe geen enkele default en behouden hun ratings.

In het laatste kwartaalrapport van 30 september 2007 werden voor het eerst waardeverminderingen op het geëffectiseerde KBC-papier Baker Street en Pembridge Square geboekt. De crisis op de financiële markten is immers in juli 2007 opgetreden, wat de liquiditeit op de financiële markten in het algemeen tijdelijk heeft weggenomen. Dat oefent een neerwaartse druk uit op de marktprijzen van vrijwel alle thesauriebeleggingen

met een horizon van meer dan één jaar. KBC Bank stelt dat de reductie van de liquiditeit voor haar programma's van tijdelijke aard is.

Conform de geldende Belgische boekhoudregels boekt het ARKimedès-Fonds haar thesauriebeleggingen op kwartaalbasis aan de aanschaffingswaarde of indien lager aan de marktwaarde op afsluitdatum. Belangrijk hierbij is dat meerwaarden op beleggingen daarentegen niet worden opgenomen, tenzij bij effectieve realisatie van de beleggingen.

In de halfjaarlijkse cijfers per 30 september 2007 die aan een beperkt nazicht van de commissaris werden onderworpen, wordt melding gemaakt van 0,53 miljoen euro waardeverminderingen op geldbeleggingen ten opzichte van een totale thesaurieportefeuille van 78,2 miljoen euro. Deze waardeverminderingen zijn nog niet-gerealiseerde minderwaarden wegens de tijdelijke illiquiditeit op de financiële markten en hebben betrekking op de KBC-programma's Baker Street en Pembroke Square.

Op vandaag mogen we dus stellen dat de impact van de waardeverminderingen acceptabel blijft. Het gaat om 0,7 procent op de boekwaarde van de totale thesaurieportefeuille. Het onderliggend papier is op zich gezond en vertoont geen verhoogde defaultgraad. De trimestriële coupons zijn behoorlijk. In 2006 werd in beide programma's geïnvesteerd met de bedoeling om ze pas in 2009 te gelde te maken. Dat neemt niet weg dat het thesauriecomité een voortijdige afbouw van beide KBC-programma's zal overwegen van zodra de marktwaarde terug a of boven pari quoteert.

In 2005 keurde de raad van bestuur van het ARKimedès-Fonds een beleggingsstrategie goed die een wel omljnd werkkader voor het thesauriebeleid biedt. Aansluitend op de goedgekeurde beleggingsstrategie werd ook een thesauriecomité in het leven geroepen. Het comité buigt zich periodiek over de thesauriebeleggingen en de stand van zaken en rapporteert aan de raad van bestuur.

Verder maakt het ARKimedès-Fonds per kwartaal een rapport op dat via de geijkte kanalen wordt vrijgegeven, zoals het persagentschap en publicatie op website. Daarna wordt het verstuurd naar een bestand van journalisten, PMV, de voogdijminister en een bestand van 4.900 beleggers. Dit alles gebeurt op een transparante wijze, zoals met de CBFA is overeengekomen.

We mogen stellen dat het ARKimedès-Fonds geen rechtstreekse beleggingen heeft in VS subprime CDO-papier. Enkel ondergaan bepaalde van de beleggingen de impact van de tijdelijke algemene illiquiditeit op de financiële markten. Als de situatie in Europa zich opnieuw normaliseert, zal ook de beperking van de liquiditeit geleidelijk aan wegebben. Het ARKimedès-Fonds ondervindt hiervan op vandaag geen enkele kashinder.

Er is alleen een beperkt boekhoudkundig nadeel omdat het fonds conform de Belgische boekhoudwetgeving per trimester de boekwaarde van elk effect moet plaatsen naast de marktwaarde. Is de marktwaarde lager, dan dienen waardeverminderingen geboekt te worden, wat louter boekhoudkundige en niet-gerealiseerde waardeverminderingen zijn zolang de onderliggende effecten niet te gelde werden gemaakt en geen verhoogde defaultgraad vertonen.

Het thesauriecomité belegde in 2006 in de KBC-programma's met de bedoeling ze pas in 2009 terug te verkopen. Pas in 2009 kan de definitieve balans worden opgemaakt. Dat neemt niet weg dat het thesauriecomité een voortijdige afbouw van beide KBC-programma's overweegt van zodra die opnieuw a of boven pari quoteren.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw uitgebreide antwoord. Daaruit blijkt dat de zaak in het oog wordt gehouden. Er wordt een duidelijk thesauriebeleid gevoerd met de nodige overwegingen en controles.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Ludo Sannen tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de begeleiding en vergoedingen bij het verdwijnen van veertig woningen in Zwartenhoek (Ham)

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, de Vlaamse Regering heeft op 19 juli 2007 beslist om de volledige zone Zwartenhoek in Ham te benutten voor economische activiteit, in navolging van een eerdere beslissing van de Vlaamse Regering van 23 april 2004, namelijk de uitbouw van het Economisch Netwerk Albertkanaal (ENA).

Deze beslissing impliceert dat er ongeveer 40 woningen moeten verdwijnen. Het is ook de enige plaats waar omwille van het ENA zoveel woningen moeten verdwijnen. De vergelijking met Doel gaat misschien niet helemaal op, maar het gaat toch om een kleine volksverhuizing. Dat is voor die mensen niet altijd vanzelfsprekend, en niet iedereen weet met die onzekerheid om te gaan. Er worden heel wat vragen gesteld over de toekomst van woningen en levens. Wat voor ons een beleidsmatige en

logische beslissing is, is voor de mensen die daar wonen niet zo vanzelfsprekend. Het is voor hen niet gemakkelijk om met onzekerheid om te gaan.

De beslissing van de Vlaamse Regering is duidelijk. Deze woningen zullen moeten verdwijnen voor industrie. De bewoners hebben vragen over de timing, de vergoeding, de procedures enzovoort. Het ontbreekt de meeste gezinnen momenteel aan essentiële informatie. Zij weten dat ze onteigend zullen worden en dus moeten verhuizen, maar dat is alles.

Wanneer de Vlaamse Regering een dergelijke beslissing neemt, dan zou ze de pijn zo kort mogelijk moeten houden. Mevrouw de minister, u bent door de regering belast met het opstellen van het ontwikkelingsprogramma. U bent ook verantwoordelijk voor de sociale begeleiding en de communicatie met de bevolking. Minister Van Mechelen meent dat hij enkel bevoegd is voor het opstellen van het ruimtelijk uitvoeringsplan. Ik heb hem daar op 4 oktober al over ondervraagd in de commissie Ruimtelijke Ordening. Hij heeft me toen doorverwezen naar u, mevrouw de minister, omdat al mijn andere vragen te maken hebben met uw bevoegdheid.

Mevrouw de minister, de beslissing dateert van 19 juli. Intussen zijn we vijf maanden verder. Kunt u op korte termijn een aantal elementen uitklaren? Ik som enkele knelpunten op waarover zelfs na de beslissing van de regering geen duidelijkheid bestaat. Op welke wijze worden de bewoners in de toekomst geïnformeerd? Wordt er een informatiepunt opgestart? Wordt er een sociaal bemiddelaar aangesteld? Misschien is deze vraag achterhaald want als ik minister Van Mechelen goed heb begrepen, wordt die wel degelijk aangesteld. Blijft de vraag wanneer dat gebeurt en wie het zal zijn. Wie staat daarvoor in: de overheid of de ontwikkelaar? Wie zal de ontwikkelaar zijn? Is het een privé- of een publieke instantie? Wordt de eigendomsoverdracht in der minne geregeld? Wie zal dat coördineren? Wie zal het onteigeningsplan opstellen en uitvoeren? Wanneer wordt er met de schattingen en de onteigeningen gestart? Hoe lang kunnen de bewoners nog in hun woning blijven?

Eerder is beslist dat “woningen worden geschrapt via een mechanisme van maximale financiële compensatie en begeleiding”. Dat staat in een tekst van de Vlaamse Regering. Wat wordt daarmee bedoeld? Hoe zal de prijszetting gebeuren? Krijgen de bewoners de garantie dat ze geen verarming moeten ondergaan? Welke andere begeleidende maatregelen worden genomen? Welke budgetten moeten de overheid en de ontwikkelaar uitrekken voor de sociale begeleiding en vergoeding?

Mevrouw de minister, dat is een hele reeks vragen. De onzekerheid bij de bewoners dateert echter niet van juli 2007 maar vanaf het moment dat Zwartenhoek als zoekzone werd aangeduid. Die beslissing is al meer dan twee

jaar oud. (*Opmerkingen van de heer Koen Van den Heuvel*)

Paars heeft de beslissing genomen om zoekzones aan te duiden in het kader van het ENA-project. De zoekzones die toen zijn aangeduid, moesten verder worden onderzocht. Dat is inderdaad gebeurd met onze verantwoordelijkheid. Ik trek de beslissing van de Vlaamse Regering niet in twijfel. Ik ben wel van mening dat de procedure zo snel mogelijk moet worden opgestart zodra de beslissing is genomen. Voor de bewoners moet hun toekomstperspectief zo snel mogelijk duidelijk worden.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Ik sluit me aan bij deze vraag. Ik wil niet voorbijgaan aan het economische aspect van het ENA-project. De waterwegen zijn heel belangrijk in de logistieke ontwikkeling. Dat het Albertkanaal daarbij een belangrijke slagader kan vormen, is ontegensprekelijk. We krijgen nu ook signalen van lokale ondernemers zoals Zandhandel Lummen. Deze onderneming gebruikt het Albertkanaal om eigen klanten met kleinere schepen te bedienen. Het economische aspect is dus erg belangrijk. Daarbij doen zich schrijnende toestanden voor zoals de onteigening van een aantal gezinnen. Dat is een gevolg van de economische ontwikkeling. Ik wil me dan ook aansluiten bij het sociale aspect in dezen. Wordt in heel dit project ook rekening gehouden met de herlokalisatie van de bewoners?

Het is al schrijnend als men zijn woning verliest. Men heeft voor een bepaalde omgeving gekozen, men heeft financieel, moreel en sentimenteel geïnvesteerd in een woonplek, men heeft er relaties met burens opgebouwd. Nu worden veertig gezinnen onteigend en verhuisd, maar waar naartoe? Wordt in het begeleidingsproject rekening gehouden met een concentratie van burens met het oog op een leefbare voortzetting van het nabuurschap?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Als er in onze regio industriegebieden worden ontwikkeld, verloopt dat relatief vlot. Als er hier zoveel onduidelijkheden zijn van ontwikkelaar tot onteigeningsplannen, dan ben ik verbaasd. Ik begrijp de onzekerheid van de inwoners. Het is altijd vervelend om industrie te ontwikkelen waar mensen wonen en landbouwers actief zijn. Om onze politiek geloofwaardig te houden, is een goede communicatie belangrijk. Ook op voorhand, zodat mensen weten waar ze aan toe zijn, dat ze de meerwaarde van het project kennen. Antwerpen heeft al heel wat geslaagde voorbeelden. In onze regio werkt dat prima. Een van de basisvoorwaarden is een duidelijk plan en een duidelijke visie en communicatie van de overheid naar de gemeentebesturen en de burgers.

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Minister Van Mechelen heeft hier al uitgebreid op geantwoord. Ik zal de elementen opsommen van onze positie vandaag, zodat iedereen op de hoogte is.

Wat komt er in het vervolg van de procedure nog allemaal op ons af? De goedkeuring van het plan-MER (milieu-effectrapport) door de dienst MER. Het plan-MER werd naar de dienst MER gestuurd op 9 oktober 2007. De bespreking van het ontwerp plan-MER vond plaats op 29 november. Na aanpassingen op basis van deze bespreking, zal het plan-MER naar verwachting voor goedkeuring worden ingediend rond de jaarwisseling.

Dan volgen de opmaak van het RUP (ruimtelijk uitvoeringsplan) door de Afdeling Ruimtelijke Planning, de plenaire vergadering voor het ontwerp-RUP, een voorlopige vaststelling van het RUP door de Vlaamse Regering, de organisatie van het openbaar onderzoek, de definitieve vaststelling van het RUP door de Vlaamse Regering, het advies bij de Raad van State bij het definitief vastgelegde RUP, de definitieve vaststelling van het RUP door de Vlaamse Regering, de publicatie in het Belgisch Staatsblad en de opmaak van het ontwikkelingsprogramma parallel aan de procedure RUP zoals gevraagd door de Vlaamse Regering. Daarna volgen nog de eventuele opmaak van het project-MER voor archeologisch onderzoek door de ontwikkelaar, en onteigening op basis van de nieuwe bestemming gegeven in het RUP.

Een onteigening op basis van de huidige gewestplanbestemming van het gebied, is niet mogelijk. De onteigening zelf kan op basis van twee verschillende procedures gebeuren. Het is belangrijk aan te stippen dat het Agentschap Infrastructuur ook werk maakt van de Kanaalweg die door het gebied zal lopen, en dat Fluxys doorheen het gebied een nieuwe pijpleiding plant.

Alhoewel de procedures en de openbaarheid van bestuur in het plan-MER, het project-MER en de procedure RUP dienen ter bescherming van de belangen van de individuele burger, begrijp ik heel goed dat bij de getroffen bewoners niet altijd begrip bestaat voor de termijnen die al deze procedures moeten doorlopen.

Ik word gelast voor de zomer een ontwikkelingsprogramma op te stellen parallel aan de hierboven beschreven procedure van het RUP. Dat beide zaken parallel verlopen, is net bedoeld om de periode van onzekerheid voor de bewoners zo klein mogelijk te houden. Dat we daarbij rekening houden met de ons decretaal of wettelijk opgelegde procedures is normaal.

We zien dit ontwikkelingsprogramma niet als het maken van een nieuwe studie. De bedoeling van het ontwikkelingsprogramma is om afspraken te maken met de ont-

wikkelaars van het bedrijventerrein over de te ondernemen stappen om het terrein op een maatschappelijk correcte wijze te ontwikkelen. Bij het maken van de afspraken is het van belang onze verantwoordelijkheden te verdelen tussen de verschillende actoren van het Vlaamse Gewest, met daarbij ook potentiële ontwikkelaars, de nv De Scheepvaart en de LRM (Limburgse Reconvertiemaatschappij). Daarbij moeten we aandacht hebben voor zowel de financiële als de organisatorische aspecten. Dit is van belang om elkaar overlappende of verwarring stichtende initiatieven maximaal te vermijden.

Zoals collega Van Mechelen u al meedeelde, organiseerde het Agentschap Economie op 29 juni een informeel overleg met potentiële, publieke ontwikkelaars van het gebied. Deze zijn in theorie de gekende in Limburg actieve ontwikkelaars van bedrijventerreinen: LRM, nv De Scheepvaart en de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij (POM) Limburg, aangevuld met de Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen (IOK). Dat op dit informele overleg enkel publieke ontwikkelaars uitgenodigd werden door het Agentschap Economie, is logisch aangezien verondersteld moet worden dat bij dit project een onteigening noodzakelijk is en dus een publieke ontwikkelaar met onteigeningsbevoegdheid deel zal moeten uitmaken van de instantie die een pps-constructie kan zijn.

Voor IOK moet natuurlijk de belangrijke nuance gemaakt worden dat de gemeente Ham geen lid is van deze intercommunale. Maar aangezien IOK de zone naast Ham-Zwartenhoek, waar Nike gevestigd is, ontwikkeld heeft en veel expertise bezit, was het logisch deze instantie toch ook uit te nodigen. Tot dusver ontvingen wij geen signaal dat de gemeente lid zal worden van IOK zodat deze intercommunale voorlopig niet meer als potentiële ontwikkelaar beschouwd kan worden.

Op 29 juni 2007 informeerde het Agentschap Economie de vier uitgenodigde ontwikkelaars over de nakende beslissing van de Vlaamse Regering. Daarbij werd bij de ontwikkelaars gepeild naar hun interesse om deze zone te ontwikkelen en naar de interne besluitvormingsprocedures bij elk van deze ontwikkelaars.

De verschillende aanwezige ontwikkelaars gaven aan dat ze intern zouden nagaan welk mandaat ze kunnen of moeten krijgen van hun raad van bestuur om aan meer gedetailleerde gesprekken over de ontwikkeling te kunnen beginnen. Op 17 oktober en 20 november vonden bijkomende overlegsessies plaats tussen enerzijds het Agentschap Economie en anderzijds de drie potentiële ontwikkelaars, LRM, nv De Scheepvaart en de POM Limburg. Er mag van uitgegaan worden dat de drie genoemde ontwikkelaars vandaag op een concrete manier de ontwikkeling van de zone als bedrijventerrein aan het onderzoeken zijn.

Ik denk dat ik hiermee uw vraag naar de identiteit van de ontwikkelaar beantwoord heb. Ik heb duidelijk aangegeven dat dit een evoluerende materie is en dat de informatie van vandaag morgen al gedateerd kan zijn aangezien deze gesprekken volop lopende zijn. Ik hoop dat u de beslissing van de Vlaamse Regering terdege naleest en begrijpt dat het de bedoeling is van het ontwikkelingsprogramma om de besluitvorming over ontwikkeling bij de raden van bestuur van de potentiële ontwikkelaars parallel te laten verlopen met de besluitvorming over het RUP, zodat tijd gewonnen wordt na definitieve vaststelling van het RUP. Het spreekt voor zich dat een duidelijk engagement van een ontwikkelaar of verschillende ontwikkelaars die samenwerken, nu wel een eerste belangrijke stap is om te komen tot een ontwikkelingsprogramma. Enkel dan kunnen duidelijke afspraken met de ontwikkelaar gemaakt worden, die eigenlijk ook het antwoord zullen moeten vormen op al uw vragen.

Over de informatieverschaffing die in het verleden gebeurde aan bewoners, werd u al geïnformeerd door collega Van Mechelen. Op dit ogenblik zijn er geen nieuwe elementen die ons toelaten om een nieuw informatiemoment te organiseren. In de brief die mijn administratie stuurde naar de bewoners om hen te informeren over de beslissing van de Vlaamse Regering van 19 juni 2007 staat zeer duidelijk dat we bijkomende informatiemomenten plannen van zodra er nieuwe informatie is. Aan de mensen die tot dusver contact opnamen voor bijkomende informatie, werden telkens de gegevens doorgegeven van de persoon binnen het Agentschap Economie die het dossier van zeer dichtbij opvolgt en inmiddels ook al twee keer een informatievergadering ter plaatse organiseerde om de bewoners, eigenaars en gebruikers op de hoogte te brengen van de stand van zaken van het onderzoek. Over de wijze waarop de bewoners in de toekomst geïnformeerd worden, hopen we op korte termijn afspraken te maken met de ontwikkelaars. Het Agentschap Economie is zeker bereid hier samen met de ontwikkelaars op alle ogenblikken waarop dit vereist is, te communiceren naar de huidige bewoners, de eigenaars en de gebruikers van de zone.

Het is onze bedoeling om de sociale begeleiding op korte termijn vorm te geven en aan de organisatie ervan te beginnen. Ook hier gaan we ervan uit dat we afspraken moeten kunnen maken met de ontwikkelaars en dat om verwarrende situaties te vermijden en eenvormig te kunnen communiceren en handelen. Bovendien zal een deel van de sociale begeleiding pas van start kunnen gaan gelijktijdig met een eventuele onteigening, en dat is na vaststelling van het RUP.

Eventuele informatieverstrekking kan inderdaad zoals u suggereert in uw vraag, gekoppeld worden aan sociale begeleiding maar het is te vroeg om daar nu uitsluitsel over te geven aangezien de gesprekken hierover lopende zijn. Ik herhaal dat aan de bewoners die daar om vroe-

gen als voorlopig communicatiemiddel, de contactgegevens bezorgd worden van de persoon die binnen de administratie het dossier opvolgt.

Op uw vraag in verband met de onteigening moet ik hetzelfde antwoord geven. Ook hier dient eerst bepaald wie de onteigenende instantie zal zijn met name wie de ontwikkeling effectief zal uitvoeren met inbegrip van de onteigening. Het lijkt erop dat dit zal gebeuren door nv De Scheepvaart of de POM Limburg, maar we kunnen nog geen 100 percent zekerheid geven. Daarnaast moet bepaald worden welke onteigeningsprocedure gevolgd zal worden. Zoals u weet, kan de machtigingsprocedure gevolgd worden voorzien in het decreet Ruimtelijke Ordening of de machtigingsprocedure voorzien in de economische wetgeving.

Elke onteigeningsprocedure houdt per definitie eerst een onderhandeling in om na te gaan of de gronden in der minne gekocht kunnen worden. Het is de onteigenende instantie die via het Comité tot Aankoop de coördinatie op zich neemt onder toezicht van de daartoe bevoegde rechtbank. Over de termijn dat de huidige bewoners nog in hun woningen kunnen blijven, sluit ik me aan bij wat collega Van Mechelen eerder zei. Gezien de periode die vereist is om een RUP op te maken, is het duidelijk dat de bewoners de volgende twee tot drie jaar niet worden bedreigd in hun woonrecht.

U stelde een vraag naar de financiële vergoeding bij de onteigening en de begeleiding. Daarbij vraagt u de garantie dat de bewoners geen verarming zullen moeten ondergaan. U weet dat de principes van onteigening vastgelegd zijn in het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, de Grondwet en de onteigeningswetgeving die nog altijd een federale bevoegdheid is. Ik kan de garantie geven dat geen verarming zal plaatsvinden, op basis van de principes opgenomen in deze wetteksten. Volgens de grondwettelijke voorschriften moet de onteigeningsvergoeding volledig zijn. Dit wil zeggen dat niet alleen de waarde van de grond of van de gebouwen moet worden vergoed, maar alle rechtstreekse of onrechtstreekse schade die het gevolg is van de onteigening. Als vuistregel moet worden aangenomen dat door de vergoeding de onteigende opnieuw in een toestand wordt geplaatst als was er geen onteigening. Uit de zowat 200 jaren rechtspraak die bij de toepassing van de wetgeving hoort, is een standaardpraktijk ontstaan voor het bepalen van de onteigeningsvergoeding. Zoals u weet, is het een onafhankelijke instantie, het Comité van Aankoop, die de te betalen onteigeningsvergoeding vastlegt, op basis van deze principes.

U vroeg ten slotte in welke budgetten de overheid en de ontwikkelaar moeten voorzien voor de sociale begeleiding en de onteigeningsvergoeding. Zoals ik al zei, wordt deze vergoeding bepaald door een onafhankelijke instantie, het Comité van Aankoop. Het is dan ook niet

wenselijk om eventuele aannames over de vergoeding bekend te maken, daar zo afbreuk zou worden gedaan aan de onafhankelijkheid en de sereniteit die absoluut nodig zijn om het Comité van Aankoop op een objectieve wijze zijn werk te laten doen. Mocht ik vandaag een bedrag noemen, dan zou dit mogelijk naderhand een fout bedrag blijken te zijn en zeker totaal verkeerde verwachtingen opwekken. U weet net zo goed als ik dat de pers over dit soort projecten vaak ongenueanceerd en voorbarig conclusies trekt. Dat bleek trouwens na de antwoorden die minister Van Mechelen heeft gegeven.

Wel kan ik u zeggen dat dit een duur project zal zijn. Hiervoor is de aankoop van de woningen uiteraard de hoofdreden. Wij gaan ervan uit dat het bedrijventerrein marktconform kan worden ontwikkeld. Ik heb immers de intentie het terrein te erkennen als strategisch bedrijventerrein, in het kader van het subsidiebesluit inzake bedrijventerreinen, waardoor het recht heeft op een subsidie van 60 procent voor de aanleg van de infrastructuur. Het terrein voldoet aan alle eisen die ik voor een dergelijke erkenning stel. Het is trimodaal ontsloten voor goederenvervoer, met daarbij twee mogelijkheden voor toegang tot het water. Het is minstens bimodaal ontsloten voor woon- en werkverkeer. Het zal kwalitatief worden ontwikkeld. Het kan grotere kavels aanbieden. Het is complex als ontwikkeling.

Daarnaast ben ik bereid de ontwikkelaar een subsidie voortraject aan te bieden voor de studie- en coördinatiekosten bij de ontwikkeling van het terrein. In het kader van een dergelijk gesubsidieerd voortraject kan ook een sociaal bemiddelaar in dienst worden genomen, maar het is net zo goed mogelijk dat we de sociale begeleiding uitbesteden aan een onafhankelijke instantie. Ook wat dat betreft, zijn de gesprekken met de drie potentiële ontwikkelaars gaande. Zolang we daar nog niet uit zijn, is het natuurlijk voorbarig te zeggen met wie we dit uiteindelijk gaan doen.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik weet wel dat u binnen de regelgeving ter zake blijft. In 2004 ging men op zoek naar de zones. In 2005 werden alle zones vastgelegd, behalve Zwartenhoek. Daar moest immers nog eens bijkomend worden onderzocht of het rendabel was, daar er zoveel woningen stonden. Op dat ogenblik bevonden die mensen zich in de onzekerheid. Nu is de beslissing genomen om dat te selecteren, en gaat het nog twee à drie jaar duren. Stel dat u een jonge ondernemer bent met een klein bedrijf. Die kan daar niet blijven. Hij heeft natuurlijk al zijn geld geïnvesteerd in die zaak. Hij ziet een kans om toch te herlokalisieren, maar kan dat natuurlijk niet, want hij heeft er geen geld voor. Er is ook niemand die zijn huis, met daarbij een beperkte werkplaats, overneemt. Dat zijn nog jonge mensen, met een grotere draagkracht, maar het is

een probleem. U zegt dat het nog eens twee à drie jaar zal duren voor dit begint. Ze hebben al zeker woonrecht, en vervolgens moet daarmee worden begonnen. Dan zal er misschien een sociaal bemiddelaar zijn. Misschien is dat iemand aangewezen door de ontwikkelaar zelf, of iemand van de overheid. Ik weet dat uw antwoord correct is, maar het zou goed zijn mocht aan die mensen nog eens heel duidelijk worden gezegd dat het nog wel een tijdje zal duren en dat het niet anders kan, omdat er nu eenmaal regels zijn.

Ook moet u nog eens duidelijk zeggen hoe het zit met die vergoedingen. Sommige bewoners met meer slagkracht hebben al een advocaat ingeschakeld en zitten iedereen op te jagen. Ze roepen op tot een bundeling van de krachten. Ze vinden dat ze zich moeten wapenen opdat ze genoeg geld zouden krijgen van die onteigening. Daar is bijna sprake van een verziekte situatie. De zwaksten weten natuurlijk helemaal niet wat gedaan. Ze willen niet meedoen aan het plan een beroep te doen op een advocaat. Dat kost hen immers ook nog eens.

Er is inderdaad een informatievergadering geweest. Ik weet dat de overheid binnen een bepaalde procedure moet werken, maar het is wel belangrijk dat de overheid er alles aan doet om die procedure verteerbaar, aanvaardbaar en begrijpbaar te maken, zodat er geen verdere verziekte situaties worden gecreëerd. Ik wil er ook voor pleiten dat, als de ontwikkelaar eenmaal bekend is, los van de onteigeningsprocedure, de mogelijkheid van een minnelijke schikking al zou worden gecreëerd voor die mensen die al willen vertrekken. Dan heb ik het over jonge mensen die vooruit willen, die daar niet willen blijven, maar ook niet de mogelijkheid hebben om nu al vooruit te kunnen.

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: We doen daar wat we kunnen. U zult begrijpen dat we omzichtig te werk gaan. We kunnen immers veel schade aanrichten door allerlei dingen te beloven of twijfel te laten bestaan. Waar duidelijkheid is, moet die duidelijkheid er ook op elk ogenblik blijven.

Van het ogenblik dat een ontwikkelaar gekozen is, is er een nieuwe fase en is er weer een stuk duidelijkheid. Dat krijgt dan een gelaat. Als het minnelijk kan, waarom zou het dan niet zo gebeuren? Vandaag is er nog geen uitspraak over de ontwikkelaar. Als die keuze valt, hebben we opnieuw een duidelijkheid die we naar hen moeten communiceren.

De heer Ludo Sannen: Tegen wanneer denkt u dat u duidelijkheid zult hebben over die ontwikkelaar? Misschien is het goed dat het niet te lang meer duurt, dat er wordt gewacht tot er duidelijkheid is over de ontwikkelaar en dat samen met de ontwikkelaar een nieuw

informatiemoment kan worden ingelast. Ik weet niet hoe dat moet worden aangepakt. Ik weet niet of het goed is dat collectief te doen, want je weet hoe zulke volkse bijeenkomsten gebeuren.

Ik wil vooral dat mensen die niet met die onzekerheid kunnen omgaan, door de informatie er mee leren omgaan, en dat andere mensen die vooruit willen, vooruit kunnen gaan. Het mag niet tot een verdere verzieking in de buurt leiden. Er zijn vaak irreële processen bezig, maar ze zijn wel bezig.

Minister Patricia Ceysens: Ik heb u gezegd dat in de maand november nog volop werd overlegd. Ik hoop dat we snel een ontwikkelaar hebben. Dat is opnieuw een duidelijk zichtbare stap, die we dan ook opnieuw gebruiken om een moment van communicatie te organiseren.

De heer Ludo Sannen: Je mag niet rekenen op het gemeentebestuur voor de juiste informatie. We zitten zelf wel in de meerderheid, maar ik denk dat dat niet goed zou zijn. Die communicatie loopt onvoldoende professioneel en met onvoldoende kennis. Dat moet vanuit de administratie samen met de ontwikkelaar in handen worden genomen.

Minister Patricia Ceysens: We volgen de zaak op de voet en we zien erop toe dat er niet nodeloos tijd wordt verloren. Dingen hebben echter soms hun tijd nodig. Ik hoop een volgende duidelijkheid te kunnen geven als men weet wie er gaat ontwikkelen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Frank Creyelman tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de Vlaamse betrokkenheid bij de bouw van het onbemand stratosfeervliegtuig Mercator 1

De voorzitter: De heer Creyelman heeft het woord.

De heer Frank Creyelman: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, volgens de krant De Morgen werd twee jaar geleden door de Vlaamse Regering een onbemand stratosfeervliegtuig aangekocht van de firma NV Verhaert Design & Development voor meer dan 11 miljoen euro, exclusief btw. Er werd zelfs in allerijl een kapitaalverhoging van 18 miljoen euro aan de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) goedgekeurd. Het toestel dat in de lucht zou blijven op zonne-energie, zou dienen voor het opsporen van olievervuilers, voor het zoeken naar geschikte locaties voor gsm-masten, voor precision farming enzovoort. De eer-

ste missie van die Mercator 1 zou het fotograferen van het Vlaamse grondgebied zijn geweest.

Het toestel werd in 2004 gepresenteerd als een Vlaamse uitvinding, maar in werkelijkheid zou minister Van Mechelen een schaalmodel te zien hebben gekregen van een Brits spionagevliegtuig, de Zephyr 1. Die Zephyr 1 was eigendom van de Britse multinational QinetiQ, deels in handen van de Amerikaanse The Carlyle Group. U weet dat The Carlyle Group een van de grootste spelers is in het militair-industriële wereldje. Niet onbelangrijk is dat QinetiQ ondertussen hoofdaandeelhouder is geworden van Verhaert Design & Development. Het Britse bedrijf gebruikte de Vlaamse knowhow en centen voor de verdere ontwikkeling van de Zephyr, een spionagevliegtuig dat wordt ingezet in oorlogsgebied.

Onze fractie heeft niets tegen innovatieve ontwikkelingen in de defensiesfeer, maar het is natuurlijk niet de bedoeling om met Vlaamse knowhow en Vlaamse centen buitenlandse bedrijven rijker te maken. De taak van de overheid bestaat erin om waardevolle initiatieven te steunen die door de actoren zelf worden voorgesteld.

Mevrouw de minister, in hoeverre bestaat de Mercator 1? Is dat toestel al gebouwd of moet het nog gebouwd worden? Als het bestaat, bevindt het zich dan in Vlaanderen? Als het nog niet bestaat, zijn er dan nog bijkomende investeringen nodig om het project te concretiseren?

Hebt u een zicht op de datum wanneer de Mercator 1 voor de eerste keer in de lucht zal gaan? In hoeverre was minister Moerman destijds op de hoogte van het bestaan van de Zephyr 1, voor de ondertekening van het contract tot aankoop van de Mercator 1? Was de minister destijds op de hoogte van de overnameplannen van QinetiQ van Verhaert Design & Development? Wat zijn uiteindelijk de consequenties voor het feit dat de uitvinder van het concept, in tegenstelling tot wat werd gedacht, geen Vlaams bedrijf is?

Gisteren kreeg ik de ‘Speurgids Wetenschap, Technologie en Innovatie 2006’ onder handtekening van uw voorganger onder ogen. Ik lees: “Door aankoop van een onbemand vliegtuig voor aardobservatie, High Altitude Long Endurance Unmanned Aerial Vehicle, worden de onderzoeksmogelijkheden van VITO sterk uitgebreid. Het vliegt onafgebroken op grote hoogte, 12 tot 20 kilometer boven de aarde, aangedreven door zonne-energie. De boordsensoren leveren informatie tot 15 centimeter nauwkeurig over vegetatie, gebouwen, waterlopen enzovoort. De toepassingen zijn haast onbeperkt: snel ingrijpen bij milieurampen; olievervuiling op zee; voor de land- en tuinbouwers aan de hand van gewasopvolging gericht besproeien en bemesten mogelijk maken en zo via precision farming hun productiviteit verhogen; inschatten van overstromingsgevaar enzovoort.” Ik neem aan dat het over dit ding gaat. Ik verwacht van u daarover een antwoord.

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Geachte leden, ik wil op basis van feiten en niet op basis van geruchten en stemmingmakerij, die er omtrent dit dossier af en toe zijn geweest, een aantal elementen factueel aan u meedelen zodat u beter een eigen mening over dit dossier kunt vormen.

De Vlaamse Regering keurde op 7 mei 2004 de aankoop goed van een zogenaamd 'High-Altitude Long-Endurance Unmanned Aerial Vehicle', of HALE-UAV, dat primair moest worden ingezet voor de continue milieumonitoring in Vlaanderen. Hiervoor werd in een bedrag voorzien van 10.989.000 euro en niet van 18 miljoen euro, zoals in de inleiding bij de vraag wordt gesuggereerd. De verwarring is begrijpelijk daar het genoemde bedrag van 18.989.000 euro de som is van het dossier over HALE-UAV en van de opstart van het Milieu- en energietechnologie-innovatieplatform (MIP). Beide dossiers werden in één nota aan de Vlaamse Regering voorgelegd, maar natuurlijk werden de twee dossiers in die nota opgesplitst.

U merkt terecht op dat de overheid in het innovatiebeleid vooral een faciliterende rol heeft via het ondersteunen van wat u noemt: "waardevolle initiatieven die door de actoren zelf worden voorgesteld". Dat is onze zogenaamde bottom-upfilosofie, die als een leidraad doorheen het beleid loopt. Welnu, het voorstel voor de aanschaf van de UAV-infrastructuur kwam van VITO zelf, zoals duidelijk blijkt uit het aanvraagdossier 'Uitbreiding van de onderzoeksmogelijkheden van VITO door de aanschaf van een HALE (High Altitude Long Endurance) Unmanned Aerial Vehicle (UAV)-infrastructuur voor de continue milieumonitoring van Vlaanderen'. Het aanvraagdossier was een bijlage bij het dossier dat aan de Vlaamse Regering werd voorgelegd.

Het past volledig in de toenmalige plannen van VITO om haar onderzoeksactiviteiten in het technologieveld 'aardobservatie' gevoelig uit te breiden. Uit de internationale doorlichting van de onderzoeksperformantie van VITO, waarvan het eindrapport in december 2005 werd opgeleverd, blijkt dat de VITO-onderzoekseenheid 'Teledetectie en Atmosferische Processen' (TAP) de beste gemiddelde marge op haar contractonderzoek en de meeste cofinanciering van haar strategisch onderzoek genereert.

De technologische keuze voor het UAV-platform in kwestie steunt op een haalbaarheidsstudie die in 2003 in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap werd uitgevoerd. Daarbij werd een gedetailleerde inschatting gemaakt van de technische, financiële en juridische haalbaarheid van het project.

U suggereert dat Vlaams overheidsgeld zou zijn gebruikt voor de verdere ontwikkeling van de Zephyr. Dit is niet het geval. Het budget diende voor de aankoop van een

beschikbaar technologisch platform en een daaraan gerelateerd grondstation, niet voor de ontwikkelingskosten van de Zephyr bij QinetiQ.

Ik wil hier duidelijk over zijn: op basis van de eerder genoemde haalbaarheidsstudie heeft VITO in december 2004 een Europese aanbesteding uitgeschreven voor de aankoop van een UAV-platform. Deze aanbesteding werd, geheel conform de regels, bekendgemaakt in het Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie van 1 januari 2005. Zes bedrijven uit binnen- en buitenland hebben het bestek opgevraagd, maar finaal werd slechts één offerte ingediend, met name door de firma Verhaert.

Hierop volgden onderhandelingen tussen VITO en Verhaert die werden geformaliseerd in een contract. Verhaert heeft in zijn offerte het concept van de Mercator voorgesteld, wat de facto de versie voor civiele toepassingen is van de Zephyr. In tegenstelling tot wat u beweert, werd het toestel nooit voorgesteld als een Vlaamse uitvinding. Dat blijkt ook overduidelijk uit het aanvraagdossier van VITO, dat de basis vormde voor de beslissing van de Vlaamse Regering in mei 2004. In dit dossier wordt trouwens uitdrukkelijk gesproken over de Zephyr en over QinetiQ.

Dat Verhaert in zijn voorstel opteerde voor de civiele versie van de Zephyr hoeft geen verwondering te wekken. Het concept voor dit toestel kwam grotendeels tegemoet aan de gedetailleerde onderzoeksspecificaties van VITO, dat wenste te beschikken over een betrouwbaar, veilig en zo snel mogelijk inzetbaar platform. Qua ontwerpfilosofie steunden de Zephyr en zijn civiele tegenhanger, de Mercator, immers vooral op de vereisten inzake onmiddellijke inzetbaarheid, de duur van de vlucht en veiligheid in geval van panne. Dat laatste is niet onbelangrijk bij het inzetten van het toestel boven dichtbevolkte gebieden zoals Vlaanderen.

Wat uw specifieke vragen betreft, kan ik antwoorden dat de Mercator 1 inderdaad bestaat. Het toestel bevindt zich bij Verhaert en kan pas aan VITO worden opgeleverd nadat de nodige vliegvergunningen zijn afgeleverd. Zoals u weet, worden dergelijke toelatingen in België verstrekt door het Belgisch Bestuur der Luchtvaart, dat handelt in samenspraak en overleg met Eurocontrol. De gesprekken hierover zijn momenteel bezig.

De totale kostprijs zal in geen geval het initieel vooropgezette en vrijgemaakte budget overstijgen. De datum van de eerste vlucht kan op dit ogenblik nog niet bepaald worden, omdat het wachten is op de nodige vliegvergunningen.

Minister Moerman was uiteraard op de hoogte van het bestaan van de Zephyr. Het toestel wordt expliciet vermeld in het aanvraagdossier van VITO, op basis waarvan de Vlaamse Regering in mei 2004 een beslissing tot

aankoop heeft genomen. Het weze nogmaals opgemerkt dat 'Mercator' de naam is van de civiele versie van de Zephyr. Mijn voorganger was op het ogenblik van de ondertekening van het contract niet op de hoogte van de overnameplannen van Verhaert door QinetiQ. Deze ondertekening vond plaats op 24 juni 2005 in Le Bourget.

Ten slotte stelt u de vraag naar de consequenties van het feit dat de uitvinder van het concept geen Vlaams bedrijf is. Ik ben hier nogmaals formeel in: deze suggestie werd nooit door de Vlaamse overheid uitgesproken. Van in het begin was duidelijk dat de aankoop van het UAV-platform een kwestie was van het vinden van het op dat ogenblik best beschikbare technologische platform.

De voorzitter: De heer Creyelman heeft het woord.

De heer Frank Creyelman: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw duidelijk antwoord. Ik ben natuurlijk blij dat de Mercator bestaat, want dat wil zeggen dat het Vlaamse belastinggeld niet zomaar in een bodemloze put werd gegooid of aan een Brits bedrijf werd gegeven.

De voorzitter: Mijnheer Creyelman, de commissie voor Economie heeft het vliegtuig gezien tijdens een werkbezoek aan de provincie Oost-Vlaanderen, maar toen was u nog geen commissielid.

De heer Frank Creyelman: Het is belangrijk dat u bevestigde dat voormalig minister Moerman niet op de hoogte was van de overnameplannen van Verhaert Design & Development door QinetiQ. Want anders zou dat heel andere politieke consequenties hebben.

Mevrouw de minister, ik sta volledig achter het beleid waarbij u waardevolle initiatieven door de actoren zelf laat invullen. Daar hebben we echt geen probleem mee, ook niet wat betreft de technische keuze. Het was alleen een zeer eigenaardig dossier. Natuurlijk, het komt uit een krant waarin we al meer dingen hebben gelezen die niet volledig kloppen.

Mevrouw de minister, ik ben blij met uw antwoord. Dat de essentie van de zaak onjuist is, is belangrijk voor het beleid dat u voert.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de behandeling en uitbetaling van aanvraagdossiers voor de ecologiepremie

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, de ecologiepremie is de vervanger van de vroegere ecologiesteun sinds 29 oktober 2004. Het is een financiële tegemoetkoming aan bepaalde ondernemingen die ecologie-investeringen zullen realiseren in Vlaanderen. De steun kan oplopen tot 40 procent voor kleine en middelgrote ondernemingen en tot 30 procent voor grote ondernemingen.

Een van de belangrijkste wijzigingen is het feit dat voortaan een elektronische procedure voor de aanvraag dient te gebeuren. Sinds 17 mei 2007 zouden de ecologiepremies opgeschort zijn wegens budgettaire redenen. Heel wat bedrijven zijn gestart met een project, onder andere voor de productie van groene energie via biogas, en wachten op de broodnodige ecologiepremie, maar tot op vandaag is er noch een goedkeuring, noch een uitbetaling. Dit zorgt uiteraard voor de nodige problemen. Nieuwe aanvragen kunnen opnieuw ingediend worden sedert 1 oktober 2007.

Mevrouw de minister, bent u op de hoogte van de problematiek rond de behandeling en de uitbetaling van de aanvraagdossiers inzake ecologiesteun? Hoeveel steunaanvragen moeten nog behandeld worden? Is er ondertussen opnieuw een budget voorhanden om de premies uit te betalen? Zo ja, om welk bedrag gaat het precies? Zo neen, wanneer verwacht u dat er opnieuw budgetten voorhanden zullen zijn? Hoe verklaart u dat er al nieuwe aanvragen kunnen worden ingediend, terwijl er nog zoveel oude aanvragen liggen te wachten om behandeld te worden? Ziet u een mogelijkheid om de aanvragen van voor 1 oktober 2007 sneller te behandelen?

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Mevrouw de voorzitter, collega's, de problematiek die rond de afhandeling van een aantal aanvragen van ecologiesteun is gerezen, is mij uiteraard bekend. Het zou erg zijn als dat niet het geval zou zijn.

De problematiek heeft betrekking op de steunaanvragen die werden ingediend na 1 augustus 2006. Deze aanvragen moesten in beraad gehouden worden tot de definitieve goedkeuring van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2007 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 oktober 2004 tot toekenning van steun aan ondernemingen voor ecologie-investeringen in het Vlaamse Gewest. Dit besluit stuurde de ecologiesteunregeling immers bij met terugwerkende kracht vanaf 1 augustus 2006.

Zo werd onder meer een wijziging doorgevoerd van de lijst van niet voor ecologiesteun in aanmerking komende investeringen. Het merendeel van de 1524 betrokken steunaanvragen, waarvoor de beslissing van de Vlaamse Regering van 16 mei 2007 klaarheid schiep, werd na die

datum dan ook versneld afgehandeld. Een fractie van deze aanvragen moet evenwel verder in beraad worden gehouden. Er werd namelijk een procedure ingeleid bij de Raad van State tot vernietiging van de bepaling, opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2007, die de ecologie-investeringen waarvan de steunaanvrager de eigendom behoudt via de vestiging van een recht van opstal of een verzaking aan het recht van natrekking, van steun uitsluit.

Voor de verdere afhandeling van de steunaanvragen waarin de ecologie-investeringen mogelijk op een van deze beide constructies berusten, moet bijgevolg worden gewacht op de definitieve uitspraak van de Raad van State.

Sinds het opstarten van de ecologiepremieregeling in oktober 2004 werden er tot en met 16 mei 2007, de datum waarop deze steunregeling werd stopgezet, 2216 aanvragen van een ecologiepremie ingediend. Van deze ingediende steunaanvragen werden er tot op heden 1628 positief beslist en vastgelegd. Hiervan zijn mogelijk 418 aanvragen gebaseerd op een constructie met recht van opstal of verzaking van het recht van natrekking, zodat deze niet verder kunnen worden afgehandeld totdat er een definitieve uitspraak van de Raad van State is.

Aan de nog resterende onbesliste steunaanvragen die zullen worden afgehandeld in 2007, zal worden voldaan met het saldo dat beschikbaar blijft na de eindherverdeling binnen het Hermesfonds. Voor de aanvragen die pas in 2008 zullen kunnen worden afgehandeld, is in de begroting van 2008 in een extra bedrag voorzien. Het totaal aan gebudgetteerde middelen voor de ecologie-steun in 2008 bedraagt namelijk 127.132.515 euro. Van dit budget zal 75 miljoen euro worden gebruikt voor de nieuwe ecologiesteunregeling via het callsysteem. Bijgevolg is een bedrag van 52 miljoen euro ter beschikking voor de afhandeling van de betrokken dossiers.

Aangezien de ecologiepremieregeling, gebaseerd op het besluit van de Vlaamse Regering van 1 oktober 2004 tot toekenning van steun aan ondernemingen voor ecologie-investeringen in het Vlaamse Gewest, werd opgeheven op 16 mei 2007 konden sindsdien geen nieuwe steunaanvragen meer worden ingediend. Wel heeft de Vlaamse Regering bij besluit van 16 mei 2007 de steun aan ecologie-investeringen ondergebracht in een nieuwe regeling, gebaseerd op een callsysteem met wedstrijdformule. De eerste call waar de ondernemingen op konden inschrijven, werd gelanceerd op 1 oktober 2007. Aangezien de vertraging bij de afhandeling van de oude aanvragen specifieke juridische gronden heeft en niet te wijten is aan een gebrek aan budgettaire middelen, gaat van de opstart van de nieuwe ecologiesteunregeling geen enkele negatieve invloed uit naar deze dossiers. Zowel voor de oude als voor de nieuwe regeling zijn de nodige budgettaire middelen voorhanden, zodat met de opstart

van de nieuwe regeling kan worden voldaan aan de vraag van het bedrijfsleven naar continuïteit.

De nog niet besliste steunaanvragen waarin geen sprake is van constructies berustend op een recht van opstal of een verzaking aan het recht van natrekking, worden verder versneld afgehandeld. Voor de aanvragen waarin in dit aspect wel aan de orde is, is het wachten op de uitspraak van de Raad van State. Zodra deze duidelijkheid verschaft, zullen ook deze dossiers met bekwame spoed worden afgehandeld.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mevrouw de minister, ik heb deze vraag ingediend op 6 november, maar door de begrotingsbesprekingen is die nu pas geagendeerd. Collega's zeggen me dat daarover is gesproken tijdens de begrotingsbesprekingen. Ik heb begrepen dat het probleem te wijten is aan de Raad van State. Hebt u zicht op de stand van zaken in de procedure? Wanneer verwacht u nieuws?

Minister Patricia Ceysens: Niet echt. Ik hoop snel.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: De ecologiepremie en de gesloten enveloppe is inderdaad aan bod gekomen tijdens de bespreking van de beleidsbrief. Hetzelfde geldt voor de groeipremie. Als iets succes heeft en er wordt gewerkt met een open eind, dan zijn jaren later nog grote budgetten nodig. Ik denk aan de expansiesteun van eind de jaren negentig. Een gesloten enveloppe heeft een nadeel, maar is budgettair wel sluitend.

We horen van bedrijven dat terecht het innovatieve aspect aan bod komt. Een echte milieuvriendelijke subsidiepolitiek is niet uw bevoegdheid, maar wel die van de hele Vlaamse Regering, die meer middelen moet vrijmaken op het milieubudget. Er moeten keuzes worden gemaakt. Er wordt gesproken van budgettaire orthodoxie, maar het budget is verdubbeld ten opzichte van vorig jaar. Dat mag ook eens worden gezegd.

Minister Patricia Ceysens: Mijnheer Van den Heuvel, ik ben niet zo heel gelukkig met callsystemen. Op den duur frustreren we mensen die moeite doen om een aanvraag bij de Vlaamse Regering in te dienen. Het is moeilijk systeem.

We hebben het er bij de bespreking van de beleidsbrief al over gehad, maar ik hoop dat we innovatie ook echt in de andere beleidsdomeinen kunnen krijgen. Er zijn talrijke opportuniteiten in gezondheid, zorg, welzijn, cultuur, onderwijs en milieu. Het is absurd te denken dat we dit met een budget Economie en Innovatie

allemaal aankunnen. Dat gaat niet. We zullen de doelstellingen pas halen als innovatie overal als een cultuur en mentaliteit wordt opgenomen. We zullen daar in Vlaanderen veel baat bij hebben. Ik kan dit echter niet allemaal bestrijken met mijn middelen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
